Immo, dies noctesq́; tibi noua pendere lucra
Vt nitar, vires ſuggere, CHRISTE, *nouas,*
Donec conceſſam cum fœnore reddere ſortem,
Sedibus æthereis, poſt mea fata, queam.
Tum tibi ſacra lyra hæc erit, & tibi ſeruiet vnì
Omne, meæ quicquid plectra fidesq́; valent.
Inter & Angelicos ego, IESV *maxime, cœtus*
Te, plauſu numquam deficiente, canam.
O cithara ô chorda, ô plectra, ô noua cantica! num me
Dulciſonis Orpheus vicerit ipſe modis?

Maieſtatis tuæ adorandæ

Humilimus
Minimus

Seruulorum ſeruulus

GVILIELMVS
ALARDVS.

Ad